

anlægsindehaveren), til egne statsborgere og statsborgere i lande, som ikke har nukleare anlæg, eller som har indført et tilsvarende ubegrænset ansvar. Tyskland har allerede i dag indført ubegrænset erstatningsansvar for anlægsindehavere, idet Tyskland som den eneste kontraherende stat fortolker den gældende Pariskonvention således, at konventionen giver mulighed for at indføre ubegrænset ansvar for anlægsindehaveren. Det kan forventes, at Tyskland vil forbeholde sig ret til at fastsætte et lavere ansvarsbeløb over for stater, der ikke har regler om et tilsvarende ubegrænset erstatningsansvar, herunder også stater, der har tiltrådt Pariskonventionen.

Der henvises til rapporten, s. 25 ff.

3.2. Ændringsprotokollen til Tillægskonventionen

Ændringsprotokollen til Tillægskonventionen indskrænker blandt andet konventionens anvendelsesområde, sådan at tillægskonventionen ikke længere skal omfatte skadelidte i ikkekontraherende lande, selv om den nukleare ulykke delvist er indtruffet i et ikkekontraherende land. Med ændringsprotokollen sker der udover en markant forøgelse af den erstatningssum, som står til rådighed for de skadelidte ved en nuklear ulykke. Den samlede erstatningssum forhøjes således fra 300 mio. SDR til 1.500 mio. euro, svarende til en forhøjelse fra ca. 2,4 mia. kr. til ca. 11,2 mia. kr.

Tillægskonventionen vil også fortsat indebære et trettrinssystem, men de enkelte trin forhøjes ved ændringsprotokollen markant. Første trin forhøjes til 700 mio. euro (ca. 5,2 mia. kr.), andet trin forhøjes til differencen mellem første trin og 1.200 mio. euro (ca. 9 mia. kr.), mens tredje trin forhøjes til differencen mellem 1.200 mio. euro og 1.500 mio. euro (ca. 11,2 mia. kr.).

Den enkelte stats bidrag til Tillægskonventionens tredje trin aktualiseres fortsat først ved en nuklear skade, der overstiger beløbsrammen for erstatningssystemets andet trin. Bidragspligten er uafhængig af, om skadelidte konkret måtte have mulighed for i stedet at kræve erstatningsbeløbet af anlægsindehaveren, f.eks. fordi indehaverens ansvar efter den nationale lov ikke er beløbsmæssigt begrænset, jf. artikel 9, litra c.

Ændringsprotokollen ændrer imidlertid den nuværende fordelingsnøgle for de kontraherende staters bidrag til erstatningssystemets tredje trin.

Den fælles erstatningspulje skal således fremover tilvejebringes ved, at 35 pct. af bidraget fastsættes på grundlag af de enkelte staters bruttonationalprodukt (BNP), mens 65 pct. af bidraget fastsættes på grundlag af forholdet mellem den termiske effekt i de atom-

anlæg, der findes i staten, og den samlede termiske effekt i samtlige konventionsstater.

Ændringen af fordelingsnøglen indebærer, at det ved indbetalingen til puljeordningen fremover skal tillægges væsentlig større vægt, i hvilket omfang den enkelte stat har nukleare anlæg, da vægtningen af kriteriet øges fra 50 pct. til 65 pct.. Det økonomiske kriterium får herved en mindre vægtning fra 50 pct. til 35 pct.

Sekretariatet for NEA har skønnet, at Danmarks bidrag efter en dansk tiltræden af ændringsprotokollen til Tillægskonventionens tredje trin vil udgøre 0,57 pct. af 300 mio. euro, svarende til ca. 13 mio. kr.

I tilfælde af udenlandske nukleare ulykker, der er så omfattende, at den internationale erstatningsordning træder i kraft, vil en dansk ratifikation af ændringsprotokollen til Tillægskonventionen således kunne indebære, at det danske bidrag efter ændringsprotokollens ikrafttræden i givet fald forhøjes med ca. 3 mio. kr., idet bidraget i dag udgør 1 pct. af 125 mio. SDR, svarende til ca. 10 mio. kr.

Der henvises til rapporten, s. 35 ff.

4. Lovforslagets hovedindhold

4.1. Skadesbegrebet

Ændringsprotokollen til Paris-konventionen fastlægger, at der ud over erstatning for tab af liv, personskade og tingsskade også kan kræves erstatning for afledte økonomiske tab, udgifter til beskyttende og forebyggende foranstaltninger samt tab foranlediget af skade påført miljøet.

Det gældende skadesbegreb i Pariskonventionen blev anset for at være i overensstemmelse med dansk rets almindelige erstatningsretlige regler og principper. Atomskadeerstatningsloven indeholder derfor ikke en særlig definition af »skade«.

Arbejdsgruppen har overvejet, om den nye definition af »nuklear skade« er i overensstemmelse med dansk rets almindelige erstatningsretlige regler og principper. Herunder har arbejdsgruppen særligt drøftet artikel 1, litra a, nr. vii, pkt. 5, om tab af fortjeneste, der står i direkte forbindelse med anvendelse eller udnyttelse af det pågældende miljø, og som skyldes en betydelig forringelse af dette miljø. Det er arbejdsgruppens synspunkt, at det er muligt, at denne bestemmelse vil være i overensstemmelse med dansk erstatningsrets almindelige principper. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på forarbejderne til miljøskadeerstatningsloven, herunder betænkning 1237/1992 om erstatning for miljøskader (bemærkningerne er gengivet i rapporten, s. 49-50), hvoraf det